

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย และพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพแล้ว สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องคนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2

1.1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 1) เพื่อสร้างชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 4,959 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยสามลับพลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) เครื่องมือต้นแบบชิ้นงาน ได้แก่ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 รวมจำนวน 3 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยที่ 8 การศึกษาเกี่ยวกับคนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง หน่วยเนื้อหาที่ 9 การอ่านโน้ตคนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง และหน่วยเนื้อหาที่ 10 การเล่นเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา ซึ่ง
 - 2) เครื่องมือวัดผลกระทบ ได้แก่ (1) แบบทดสอบ (2) แบบสอบถาม
 - (1) แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 3 หน่วย หน่วยละ 20 ข้อ และแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะนักเรียนอีกหน่วยละ 2 ข้อ
 - (2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง คนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ
 - 3) เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - (1) สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่แสดงค่า E_1/E_2
 - (2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ คือ ค่าความยากง่าย (p)

ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น

(3) สถิติที่ใช้วัดความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน โดยการทดสอบ

ค่าที (t -test)

(4) สถิติที่ใช้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การพัฒนาประสิทธิภาพชุดการสอน

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยสำนพลับพลา ซึ่งไม่เคยเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้ 1) ทดลองแบบเดียวกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ปานกลาง และเก่ง จำนวน 3 คน (2) ทดลองแบบกลุ่มกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ปานกลาง และเก่ง อย่างละ 2 คน จำนวน 6 คน (3) ทดลองภาคสนามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน หลังจากที่ได้ทดลองภาคสนามเสร็จแล้วได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็น

2) ขั้นตอนการใช้ชุดการสอน

(1) การรวบรวมข้อมูลการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 3 คน ผลการทดลองพบว่า ระยะเวลาที่ให้ทำงานไม่พอ ทำให้ทำงานไม่เสร็จในบางภารกิจ/งาน ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการใช้เทปภาพ ทำให้เสียเวลา คู่มือเผชิญประสบการณ์ และประมวลสาระอยู่ในเล่มเดียวกัน ทำให้ยุ่งยากในการเปิดอ่าน และจดบันทึกสาระสำคัญ เสียบรรยายในเทปภาพในบางช่วงยังเสียงค่อยฟังไม่ชัด ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มต่อไป

(2) การรวบรวมข้อมูลทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 6 คน ผลการทดลองพบว่า เทปภาพในบางตอนเล่นไม่ดี เนื่องจากหัวเทปไม่ดี การจดบันทึกสาระสำคัญในบางภารกิจ/งาน

ฉบับที่ 1 ไม่ทัน ในการทำกิจกรรมกลุ่มมีนักเรียนบางคนที่ยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร แผนภูมิเพลงมีขนาดตัวอักษรที่เล็กเกินไป มองไม่ชัด อ่านยาก ตั้งเสียงซึ่งยังตั้งไม่เหมาะสม ไม่คิดซึ่งบางอันก็แจ่มเกินไป บางอันก็อ่อนเกินไป ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามต่อไป

(3) การรวบรวมข้อมูลทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึ่ง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ผลการทดลองพบว่า ประสิทธิภาพ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึ่ง หน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ที่สูงเกินกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับ ± 2.5 เล็กน้อย แต่จากการหาค่าความก้าวหน้า พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเอาข้อมูลคะแนน E_1/E_2 มาทดสอบหาค่าความแตกต่างทางสถิติ โดยการทดสอบนัยสำคัญโดยอาศัยการแจกแจงของค่า t (t-test) เพื่อดูว่า E_1/E_2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลการทดสอบ พบว่า หน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีค่า t-test ที่ต่ำกว่าค่า t ที่เป็นจุดวิกฤต 1.761 นั่นคือ ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนของหน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

(4) การรวบรวมข้อมูลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์มาหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน ผลการทดสอบปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดลองในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

- (1) นำคะแนนจากแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเผชิญประสบการณ์ และคะแนนสอบหลังเผชิญประสบการณ์ มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนด้วยค่า E_1/E_2
- (2) นำคะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์ และคะแนนหลังเผชิญประสบการณ์ มาทดสอบหาความแตกต่าง โดยการทดสอบค่า t ที่หลังจากการทดลองแบบภาคสนาม
- (3) นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ มาเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยทดสอบค่า t
- และ (4) นำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากทดสอบภาคสนามมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.4 ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

1.4.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้น หน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 77.73/76.66, 77.80/78.00 และ 76.87/78.67 ตามลำดับ เกินค่าเกณฑ์ 75/75 ไปเล็กน้อย แต่เมื่อทดสอบค่าทีแล้วปรากฏว่า E_1/E_2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.2 ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ทั้ง 3 หน่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงขึ้นทุกหน่วย แสดงว่ามีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

1.4.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยส้านพลับพลา ที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด คือ $(\bar{X} = 4.81)$ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน และได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น $(\bar{X} = 5.00)$ และความคิดเห็นมากที่สุดรองลงมา คือ นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง $(\bar{X} = 4.93)$ นักเรียนอยากให้มีการผลิตชุดการสอนแบบนี้ในวิชาอื่นๆ $(\bar{X} = 4.87)$ และนักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ $(\bar{X} = 4.87)$ ตามลำดับ

2. อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดสอบประสิทธิภาพ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ที่สร้างขึ้น ผลปรากฏว่า หน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 77.73/76.66, 77.80/78.00 และ 76.87/78.67 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ได้ผ่านการพัฒนาปรับปรุงในแต่ละขั้นตอนโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียด และได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างถึง 3 ครั้ง คือ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม ซึ่งในการทดลองแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน ผลปรากฏว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ยังไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เนื่องจากระยะเวลาที่ให้ทำงานไม่เพียงพอ ทำให้ทำงานไม่เสร็จในบางภารกิจ/งาน ผู้เรียนยังขาดทักษะในการใช้เทปภาพ ทำให้เสียเวลา คู่มือเผชิญประสบการณ์ และประมวลสาระอยู่ในเล่มเดียวกัน ทำให้ยุ่งยากในการเปิดอ่าน และจดบันทึกสาระสำคัญ เสียบบรรยายในเทปภาพในบางช่วงยังเสียงค่อยฟังไม่ชัด เมื่อนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองแบบกลุ่มจำนวน 6 คน ผลปรากฏว่ายังมีปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอีก คือ เทปภาพในบางตอนเล่นไม่ดี เนื่องจากหัวเทปไม่ดี การจดบันทึกสาระสำคัญในบางภารกิจ/งาน จดบันทึกไม่ทัน ในการทำกิจกรรมกลุ่มมีนักเรียนบางคนที่ยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร แผนภูมิเพลงมีขนาดตัวอักษรที่เล็กเกินไป มองไม่ชัด อ่านยาก ดั้งเสียงซึ่งยังดั่งไม่เหมาะสม ไม่ติดซึ่งบางอันก็แข็งเกินไป บางอันก็อ่อนเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงและพัฒนาตามข้อบกพร่องดังกล่าว แล้วนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองแบบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ผลปรากฏว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 หน่วยประสบการณ์ที่ 8, 9 และ 10 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 77.73/76.66, 77.80/78.00 และ 76.87/78.67 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้จัดทำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามหลักการ และทฤษฎีของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540:30) ในรูปของการให้ประสบการณ์การเรียนรู้ของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กล่าวว่า การเรียนรู้กับครู (TDL) ครูใช้สื่อ และวิธีสอนต่างๆประกอบเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ การเรียนกับเพื่อน(PDL) ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน และการเรียนด้วยตนเอง (SDL) ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจซึ่งจะทำให้เกิดการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาในการเรียนรู้ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีการจัดแหล่งการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้ศึกษา

ตลอดเวลา ได้แก่ มุมวิชาการ มุมสื่อ มุมเสนอผลงาน และมุมวัสดุอุปกรณ์ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เข้าไปศึกษาหาความรู้ และปฏิบัติกิจกรรม การกิจ งาน ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนสามารถเผชิญ เผชิญ เผชิญประสบการณ์ตามที่กำหนดไว้ และทำให้นักเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้น

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ที่ผ่านการทดลองแบบภาคสนามมาแล้ว ช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกหน่วยประสบการณ์ เนื่องจากชุดการสอนชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจากการทดลองใช้เบื้องต้นและปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยดูจากคะแนนฝึกปฏิบัติ ชิ้นงาน ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าเนื่องจากนักเรียนยังไม่เคยเรียนโดยวิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์มาก่อน ซึ่งนักเรียนจะต้องเผชิญ เผชิญ เผชิญประสบการณ์ในการเรียนด้วยตนเอง(SDL) เรียนกับเพื่อน(PDL) และเรียนกับครู (TDL) จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในใจในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนเผชิญประสบการณ์

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่อง ดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในระดับเหมาะสมมากที่สุด คือ ($\bar{X} = 5.00$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 จากการสังเกต และสัมภาษณ์นักเรียน นักเรียนชอบที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจ (Learning by doing) และข้อคิดเห็นที่นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมากที่สุด คือ นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และรองลงมาคือ นักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และนักเรียนอยากให้มีการผลิตชุดการสอนแบบนี้ในวิชาอื่น เพราะชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง ที่สร้างขึ้นเป็นวิธีการสอนให้มีการทำงานทั้งแบบเผชิญประสบการณ์ด้วยตนเอง และแบบกลุ่ม ที่เน้นให้มีการฝึกปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

3.1.1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนาสะล้อ ซอ ซึง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

3.1.1 การใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ต้องมีการปฐมนิเทศผู้เรียนทุกครั้ง ก่อนที่จะใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในชุดการสอน และวิธีการใช้ ชุดการสอนเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง

3.1.2 ก่อนนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ไปใช้ ผู้สอนควรมี จัดหาเครื่องดนตรีพื้นเมืองล้านนา ซึ่ง ที่มีคุณภาพดี มีขนาดเหมาะสมกับตัวของนักเรียน มีจำนวนที่เพียงพอต่อ จำนวนนักเรียน และควรตรวจสอบคุณภาพความพร้อมของอุปกรณ์ทุกชิ้นเพื่อให้การสอนมี ประสิทธิภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์

3.1.3 เครื่องดนตรี ซึ่ง ควรมีการตั้งเสียงให้พร้อมก่อนนำไปสอน และไม่คิดซึ่ง ควรหาให้เหมาะสมไม่อ่อนหรือแข็งจนเกินไป

3.1.4 ในการแบ่งกลุ่มของผู้เรียนควรแบ่งนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนให้ คละกันไป เพื่อที่จะเป็นการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

3.1.5 ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น เนื่องจากการเล่นดนตรีต้องใช้ระยะเวลาในการ ฝึกเพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้น ทำให้ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น จึงควรมีการส่งเสริมให้มีการสร้างชุดการสอนแบบอิง ประสบการณ์ในเนื้อหาอื่นๆ เช่น การเล่นเครื่องดนตรีพื้นเมืองสะล้อ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่ม อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สามารถที่จะศึกษาได้ ตลอดเวลา ตามความพร้อมและความสนใจ